

KRAJEVNI ŠOLSKI ODBORI!

Imate pravico, da tudi v bodoče kupujete v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru in Ptuju, kjer ste itak dobivali blago po najugodnejših cenah!

Obžalovanja vredni slučaj.

Hitro prijeta tatinska tička. V škofevem gradu na Betnavi pri Mariboru prebivajo katehistinje. Slišale so na podstrešju ropot in so obvestile o tem oskrbnika in ta je poklical na pomoč orožnike iz Studencev. Orožniška patrolja je vtaknila pod ključ pekovskega pomočnika Srečka Osojnika iz Studencev in tkalca Karla Ott s Tezna in jima odvzela za 600 din prekajenega mesa, katerega sta izmaknila na podstrešju na Betnavi. Aretiranca sta vdrila najprej vrata, ki vodijo v grajsko kapelo. Iz kapele sta splezala v zvonik in tamkaj sta prebila zid na podstrešje. Z vlomom sta imela mnogo truda, a ju je zasledovala smola, da je bilo vse zaman, ker so jima bili takoj orožniki za petami.

Vlom v trgovino. Pri posestniku in trgovcu Ivanu Ferku na Pesnici je bilo vlomljeno v zgodnji jutranji uri. Vlomilec je odnesel manufakturnega blaga za 6000 dinarjev.

V podstrešni sobici se obesil. Na Teznu pri Mariboru so našli v podstrešni sobici obešenega 60 letnega delavca Franca Mulec. V zadnjem času je bil zaposlen pri tvrdki »Kovina«.

Popravljamo krivico. Mihael Pukšič, posestnik na Forminu, je bil zaboden od sosedu Ludvika Muršič in ne narobe, kakor je poročal »Slov. gospodar« v številki 33 z dne 18. avgusta. S tem naj bo popravljen krivica, katero smo storili Pukšiču vsled napačnega obvestila.

Nepoboljšljiv. Ivan Kociper, bivši kaznjeneec, je prišel k čevljarskemu mojstru Francu Gabrovcu pri Ptuju, kateri ga je kljub žalostni preteklosti vzel za pomočnika. Že prvo noč je nepoboljšljivi tat od-

nesel mojstru čevljev in usnja za 5000 dinarjev.

Obup nad življenjem. Obesil se je v Celju v kolarnici 35 letni hišnik Martin Vengust, ki je bil zaposlen kot zidar v mestni plinarni.

Roparski plen 51.000 din. V Zalogu pri Ljubljani na tovornem kolodvoru v baraki stanuje pisarniški sluga Josip Ostrež s svojo družino. Pri železniški nesreči je zgubil nekoč desno oko in je kot invalid nosil denar na pošto iz Zaloga k Devici Mariji v Polju. Železniški uradnik in blagajnik v Zalogu je izročil dne 24. avgusta Ostrežu aktovko, v kateri je bilo 51.000 din, da nese denar na pošto k D. M. v Polju. Šel je po bližnjici skozi Kašeljski gozd, kjer ga je iznenada napadel neznanec in ga je pobil s kolom od zadaj do nezavesti ter mu je oropal denar. Ostrež se je čez kake pol ure zopet zavedel in se je še sam vrnil v Zalog v čuvajnico, kjer je padel v nezavest in so ga prepeljali v ljubljansko bolnišnico. Tolovaj, katerega zasledujejo orožniki iz Vevč in ljubljanska policija, je dobro znal, kdaj in kod hodi vestni Ostrež na pošto in kaj da prinaša.

Napad na reditelje kmečkega tabora. Na Zaplazu pri Čatežu se je vršil zadnje nedeljo veličasten tabor Kmečke zveze za Dolenjce. Nedaleč od Zaplaza je tolpa JNSarjev iz zasede napadla in hudo poškodovala tri reditelje tabora.

Izpred sodišča.

Za umor izvoljenke 20 let. Avgust Lipovec, 31 letni orožniški kaplar iz Trate pri Kočevju, je prišel za orožnika leta 1935 v Ivanjkovce pri Ljutomeru. Zaljubljen se je v blagajničarko pri ivanjkovskem trgovcu Lovru Petovarju, Angelo Novak. Imela sta namen, da se poročita. Lipovec se je rad prepiral s predstojniki in je bil precej vdan pijači. Iz Ivanjkovcev je bil premeščen na Planino pri Sevnici. Tamkaj se je obnašal tako slabo, da so ga pognali iz službe. Po odpustitvi se je podal v Ivanjkovce s prihranki, da bi bil v bližini izvo-

ljenke. Novakova je videla Lipovčev vdanost alkoholu in se ga je začela izogibati. Radi tega je postal fant ljubosumen in je večkrat grozil Novakovi. Dne 3. maja pa je ob priliki gledališke vaje Novakovo dvakrat zabodel smrtno z dolgim nožem. Lipovec je bil radi dalje časa zasnovanega umora v Mariboru te dni obsojen na 20 let robije.

Obsojena kurja tatova. Jožef in Tomaž Zemljič od Sv. Benedikta v Slov. gor., sta zagrešila 23 kurjih tatvin. Orožniki so ju prijeli na Tomaževi gostiji, na kateri sta se veselila ukradene kurje pečenke. Jožef je bil obsojen na 2 leti, Tomaž na 5 mesecev strogega zapora.

Slovenska Krajina.

Prosvetni tabor za vso Slovensko Krajino. V nedeljo 5. septembra se bo vršil za vso Slov. Krajino v Soboti velik prosvetni tabor. Ob 8 se bodo udeleženci zbrali za sprejem dr. Korošca in drugih odličnikov, ki so obljubili, da bodo počastili prireditve. Ob 10 bo škofovska sv. maša pod milim nebom in po službi božji bo tabor, na katerem bo glavni govornik g. minister dr. Anton Korošec. Po taboru bo v parku, kjer se bo vršile taborsko zborovanje, domače veselje. Ker je dne 5. septembra nedelja, ima vsak udeleženec pravico do polovične vožnje na železnici.

Tolovajski cigan pod ključem. V Fokovcih je ciganska naselbina, v kateri je igral vodilno vlogo in tatinsko vlogo cigan Vincenc Horvat. Omenjeni je vlamiljal v družbi po Slov. Krajini, po obmejnem madžarskem ozemlju in Murskem polju. Očitajo mu 29 ropov ter vlomov, katere je zagrešil sam ali v kompaniji z drugimi cigani, kateri so pa že pod ključem. Letošnje spomlad je padel tudi Horvat orožnikom v roke in so odkrili v njegovi naselbini zaloge manufakturnega blaga, katero je bilo pokradeno v Sombotki vasi na meji v konzumu. Aretiran Horvat se je zabodel sam v nogo v trdni veri, da bo odan v bolnišnico v Soboti, odkoder bo pobeg čisto enostaven. Up ga ni varal. Še iztega dne v noči, ko so ga pripeljali v bolnišnico, je srečno pobrisal in koj je imel krog sebe dva ciganska tovariša, s katerima je uganjal roparske posle. Ta

Pes z ročno granato
Nedaleč od Sjedlca na
Poljskem se je primeril
razburljiv dogodek. Med
tem ko je oddelek vojakov
iz tamkajšnje garnizije
imel vaje z ročnimi
granatami, je pritekla
na vežballišče majhen
pes, stekel za ročno
granato, ki jo je bil
vrgel neki vojak, in jo
hotel prinesiti nazaj.
Prestrašeni vojaki so se
ga s kamenjem komaj
ubranili. Granata je
psičku eksplodirala v
gobcu in ga raztrgala.

Pet milijonov za prevod
Nagrada, kakršne ni
dobil še noben znanstvenik
za prevod, sta ponudila
francoska akademija
znanosti in neka založba
znanemu stari noslovcu
stotniku Auvergneu. Prejel
naj bi pet milijonov frankov

Grofov jagar.

Povest iz domačih hribov.

34

»Malo shoditi se menimo pa Šmarje pogledati,«
je porogljivo odvrnil pisar.

»Tedaj imamo isto pot pa gremo lahko skupaj.«

»Nam se mudi; ne utegnemo tako počasi.«

Oni štirje so jo mahnil z dolgimi koraki naprej. Nekaj časa je Gašpar še pihal za njimi, kmalu pa je uvidel, da s svojimi starimi nogami ni kos dohajati mladih mož.

Na šmarškem polju so bili že dober streljaj preč njim. Tedaj se je usedel na kamen, oddahnil si je in obrisal pot, ki mu je curkoma lila s čela. Pri srcu ga je jelo nekaj tiščati...

Ali gredo biriči res k mežnarju kaj iskat?

Gotovo. Vse na njih kaže na to.

Ali čakaj! Zaman si brusijo pete; ničesar ne bodo našli.

Toda najsi tudi zastoj hodijo, sramota pa je in ostane, če ti biriči po hiši vohajo. Po vsej dolini bodo o tem govorili, povsodi bodo mežnarjeve po strani gledali. Od vsakega marnja nekaj obvisi; to ti je že tako s tem preklicanim človeškim jezikom.

In kdo je vsega kriv?

Nihče drug ko on, Gašpar! On je sam zahteval, naj gredo v mežnarijo gledat, da bodo spoznali, kako

po krivem obrekujejo... Sodniku bi kaj takega še na misel ne bilo prišlo, saj bi tudi nobenega vzroka ne bil imel za to. Zdaj je močnik skuhal — pa je. Bog ti ga blagoslovi, mojster Gašpar!...

Da, da, prav ima njegova Barba, ko pravi, da je postal že čisto otročji in kratke pameti. Le otroka lahko tako razkuriš, da ne ve več, kaj počne. Za človeka pa, ki ima svojih pet križev in še čez, bi dejal, da se ne bo kar razvnel kakor kup smodnika, če iskrica vanj pade.

Jeza je pač huda reč. Kdor se tej vda, ne bo delal starosti — in prav mu je. Kaj tak človek sebi in drugim hudega prizadene!

Ali kar je, je! Zdaj ti drugega ne ostane, ko: počakaj, da boš videl, kaj bo!...

Kake dobre pol ure je sedel Gašpar ob cesti in si pridigal in se obkladal z modrimi nauki. Potem pa ni več strpel; pobral se je in odcapljal počasi dalje.

Ko je prišel v Šmarje, ni sprva zagledal nič posebnega. Ko pa je primahal bliže cerkvi, se je ustavil pred tropo ljudi, ki so se prerivali okoli mežnarije in se razburjeno pogovarjali. Že je začul posamične glasove:

»To je strašno!«

»Kdo bi si bil kaj takega verjel!«

»Na svetu ne moreš nikomur verjeti.«

Gašpar se je prerival med ljudmi in vprašal sem in vprašal tja: